

„ятелства Вие станяхте вѣренъ отзивъ на страданията му
 „и дързостенъ изобличителъ на неправдата и поборникъ
 „на нашитѣ правдини и желанія. Прочее, слѣдвайте, г-не
 „редакторе, неуклонно това си достапохвално поведение,
 „защото само по тоя начинъ изпълнявате високото си
 „назначение и ще запазите доброто име, което си спе-
 „челихте въ народа ни.

(Слѣдватъ поръчки за в. „Вѣкъ“).

„Вашъ прѣданий

„Иванъ М. Вазовъ“.

Подобни писма редакторътъ на в. „Вѣкъ“ бѣ получилъ почти въ сжщото врѣме и изъ други мѣста, между тѣхъ и изъ Тулча отъ покойния Т. Икономовъ. До сжщия редакторъ бѣше се отнесло не веднажъ и учителското тѣло въ Габрово.

Особено любопитно е писмото на габровци отъ 2-й януария 1876. г., съ което изпращатъ до тоя редакторъ едно прошение за великия везиръ. Като документи, които доказватъ, какъвъ вѣтъръ е вѣялъ по онова врѣме въ много мѣста низъ бѣлгарско, авторътъ на тия спомени мисли, че не ще бжде ни излишно, ни безинтересно обнародването сега тукъ както на писмото до него, така и на самото прошение до великия везиръ, прошение помѣстено още на врѣмето си съ съотвѣтствени коментари въ в. „Вѣкъ“, бр. 2, год. III, 10 януария 1876. г.

Ето най-напрѣдъ писмото:

„Габрово 2 Іануарія 1876.

„Родолубивѣйшии г-не М. Д. Балабановъ!

въ Цариградъ.

„Тука намирате копіе на едно градско прошеніе до „Н. Височество великій-тъ везиръ. Молимъ Ви най-убѣ-
 „дително щото рѣченното копіе да го помѣстите въ най-